

[Inger Harms]

kan nøjes med en redegørelse. Der står i det lovforslag, vi vedtog, at der skulle ske en revision tre år efter, og det er faktisk i år.

Angående forslagens anden del, om harefarme og ønsket om en lovgivning på området, er det forståeligt, da der allerede findes mere end 250 harefarme i Danmark, et tilsyneladende ganske indbringende erhverv, idet markedet for harer opdrættet i bure er umætteligt, især i lande som Frankrig og Italien, hvor der drives en specielt modbydelig form for jagt på harer, ja, man taler endda om tvangsudskrivelse af halvdelen af harekillinger til eksport til netop disse lande, siger den dyrlæge, der er formand for Dansk Hareavlerforening.

Jeg synes, det er en noget underlig moral, disse hareavlere er i besiddelse af: opdrætte disse dyr, give dem mad hver dag og så sætte dem ud i nye, ukendte omgivelser. Enten bliver de skudt eller fanget og ædt af rovdyr. Harernes naturlige flugtinstant er jo blevet ødelagt i buret, og maden er de jo vant til at få serveret. Så vi er med på et forbud mod eksport til lande, der driver former for jagt, der er forbudt herhjemme; alt andet er dobbeltmoral.

Med henblik på udsætning herhjemme er det et område, der kræver lovgivning, det er vi enige i. Udgangspunktet burde være, at antallet af jægere regulerer sig efter vildtbestanden, ikke omvendt. At producere dyr med henblik på, at de skal skydes for at tilfredsstille en eller andens fritidsinteresse, finder jeg absurd.

Hermed er jeg så ovre i forslagens tredje del, nemlig at det er nødvendigt med faste regler og autorisation for opdræt af vildt til udsætning. Det kan vi også gå med til, ikke fordi hovedformålet skal være, at jægerne får flere dyr at skyde, men for at øge vildtbestanden i områder, hvor den er gået stærkt tilbage, f.eks. som følge af landbrugets intensive produktionsformer, der jo har forringet levevilkårene for f.eks. harer og agerhøns. Men i sådanne tilfælde skal det være forbundet med terræn- og bestandpleje, uden at det går ud over områdets bæreevne.

Landbrugsministeren har i et svar til mig af 23. november 1988 gjort opmærksom på, at man i praksis ofte ser, at den jæger, der har sat fugle ud og måske selv har opdrættet dem, er tilbageholdende med at jage fuglene, når jagten går ind. Glæden ved det udsatte vildt måles ikke kun i antallet af nedlagte fugle på vildtparaden efter jagten, skriver ministeren til mig. Lad

os derfor håbe, at indstillingen hos jægerne nærmere bliver at prale med, hvor mange dyr de har ladet løbe, frem for hvor mange de har fået ram på.

Et helt andet problem er det ukontrollable opdræt af skydeænder, der f.eks. finder sted i fredede moser og tørvegrave. Her betyder opfodringen af ænderne ikke alene, at den biologiske balance bliver nedbrudt, men naturen i området bliver skæmmet, og den konstante passage til og fra området af jægere i personbiler, små lastbiler og jeeps betyder, at den ofte sparsomme bestand af skrubbudser og frøer bliver mast under bildæk.

Alt i alt synes vi der er gode grunde til at vedtage beslutningsforslaget her i Folketinget. Der er nemlig langt flere problemer forbundet med vildtudsætning, end man forestiller sig.

Sønderby (V):

Jeg vil lige sige til fru Inger Harms, at en jæger glæder sig meget, jo mere vildt der er, og det er egentlig ikke vildtparaden, der afgør, hvor god en jagt har været, men hvor mange dyr man har set.

Med hensyn til dette beslutningsforslag skal jeg da ikke skuffe hr. Henning Nielsen, men for at dagen ikke skal blive alt for lang, vil jeg sige, at Venstre har sympati for forslaget, ligesom det er blevet sagt fra alle de øvrige ordførere.

Men nogle af de problemer, der er nævnt i beslutningsforslaget, bliver drøftet til anden side nu, og derfor vil det nok være lidt for voldsomt at sige, at vi allerede skal komme med et lovforslag til efteråret. Landbrugsministeren har svaret, at han vil komme med en redegørelse. Det tror jeg egentlig der kan være behov for, for vi havde jo en lang diskussion, da vi vedtog hjorteloven. Vi vidste jo egentlig ikke, hvad det var, vi drøftede dengang; vi burde måske have lavet nogle flere undersøgelser. Hele tuberkuloseproblematikken i hjortefarmene er vel kommet mere eller mindre bag på os alle sammen. At der var så store problemer med de frie hjorte har vi ikke rigtig fået undersøgt, så derfor vil det nok være godt, at man tog de punkter op, som vi som sagt har sympati for, at man får en redegørelse om det, så vi ikke i huj og hast skal vedtage et lovforslag til efteråret.

Vi kan allerede nu, på baggrund af hr. Henning Niensens og Socialdemokratiets beslutningsforslag, begynde at grave i det i udvalget,